

Epätieteilijöiden kylmä kivi noudettiin Kivennavalta

Suomen Epätieteellisen Seuran erittäin salainen ulkomaanoperaatio kulminoituu Jaakon päivään 25.07.2026 klo 12:00. Nyt singotaan Suomen rajan takaisen Karjalan maaperältä vähin äänin noudettu Kivennavan napakivi mereen. Paikkana on jälleen Presidentin linnan pääovea vastapäätä oleva merivesiallas. Heitolla on historiallinen perspektiivi: käyskentelihän aikoinaan Karjalan kansan muassa Kivennavan tantereilla useita tulenkantajina tunnettuja persoonia, kuten Olavi Paavolainen.

Kivennapa-nimi lienee kääntynyt suomeksi ulkomaankielisestä etuvarustusta kuvaavasta sanasta kivenibbe tai jotain sinne päin ja se on mainittu ensimmäisen kerran asiakirjoissa vuonna 1445. Noina ammoisina aikoina Kivennavan Linnanmäellä sijaitsi kruununkartano, jonka turvaksi varustus oli rakennettu. Nyt Jaakon päivänä jordaaniin sinkoutuva murikka löytyi kartanon maakellarista, jossa säilytettiin kartanon heinäntekoon osallistuneen talkooväen oluita. Niissä oli runsaasti prosentteja, joiden turvin talkooväki hillui ja jatkoi heilumista aina myöhään kesäyöhön kalevalalaisia kansanlaulujaan hoilaten. Noitten riekkujaisten perusteella syntyivät jonkun tutkintalinjan perusteella sanonnat ”heiluu kuin heinä mies” ja ”sekaisin kuin seinäkello”. Koska dopingaineita ei oltu vielä keksitty, oli jonkun kuulopuheen mukaan aivan sallittua urheilla pitäjien välisissä urheilukilpailuissa pienessä hönössä ja jopa kunnon pierussa. Tuolloin oli aivan tavallista, että joku heitti leppäkeihänsä yli satametrisellä heitolla kentän takana olleeseen kaseikkoon.

Koska kruununkartanon maakellarista löytynyt kivi osoittautui maagiseksi ja taianomaiseksi kylmänlähteeksi, sitä säilytettiin milloin missäkin kellarissa kylmyyttä hohkaamassa - milloin se oli krouvin tiskin alla hanakaljoja viilentämässä, milloin taas jonkun vauraan kartanonherran tai muun silmää tekevän kylmäkaapissa drinkkien jäähdyttäjänä. Sillä käytiin kauppaa ja lopulta sen arvo nousikin mittamattomaksi. Kerrotaanpa, että kivistä on joskus annettu maksuksi jopa sata täyttä tervatynnyriä.

1800-luvun puolivälissä kivi katosi kuitenkin vuosisadan ajaksi, kunnes se löydettiin uudelleen erään munkkiluostarin kellarista. Munkit olivat salanneet kivikätkön vuosikausiksi, kunnes luostariin piti tehdä peruskorjaus. Tuolloin munkit möivät kiven varakkaalle kauppiaille saadakseen varoja luostarin kunnostukseen. Lopulta kivi kulkeutui monien mutkien kautta erälle erikoisten esineitten kauppiaille, joka otti äskettäin epätieteilijöihin yhteyttä tarjoten kiveä ostettavaksi. Kiven mukana aiemmin seurannut kiven alkuperää osoittava todistus oli kadonnut. Kivi oli kuitenkin niin kylmä, että epätieteilijät vakuutuivat sen alkuperästä heti ensi kosketuksella.

Erikoisten esineitten kauppias vaihtoi tämän vuoden kylmän kiven Suomen Epätieteellisen Seuran kanssa kottikärrylliseen kryptovaluutta. Epätieteilijät olivat saaneet ison kasan bitcoineja kauan sitten myytyään hallussaan olleet Higgsin bosonit erälle innokkaalle ostajalle. Bosonien myyntiaika oli salamannopea, koska Higgsin bosonit eivät kauaa vanhene. Ne ovat näet maailmankaikkeuden lyhytikäisimpiä hiukkasia ja niitä valmistetaan Sveitsin Cern-tutkimuskeskuksen hiukkaskiihdyttimessä. Se sijaitsee Geneven kaupungin kupeessa ja ensimmäinen Higgsin bosoni valmistui vuonna 2012. Käteiskauppa bosoneista tehtiin digitaalisesti salamannopeasti ja siihen tarkoitukseen kryptovaluutta oli oiva maksuväline.

Lisätietoja: Suomen Epätieteellisen Seuran puheen ja toiminnan johtaja Jaakko Koskinen antaa auliisti lisätietoja (0500 540 111). Myös seuran kotisivuilla www.epätieteilijat.fi on runsaasti asiaa vierestä.